

Številka: 521-15/2008-15/EE-28
Datum: 24. 9. 2008

Javna agencija Republike Slovenije za energijo (v nadaljnjem besedilu: agencija) izdaja na podlagi določb 84. člena, 2. alineje četrtega odstavka 87. člena in 88. člena Energetskega zakona (Ur. l. RS, št. 27/07-uradno prečiščeno besedilo in 70/08, v nadaljnjem besedilu: EZ), v zvezi z zahtevo za odločanje glede obračunane cene za uporabo omrežja, ki jo je po svojem pooblaščenju, vložila, naslednjo

ODLOČBO

1. Zahteva, da je upravičena do olajšave pri obračunu omrežnine na merilnih mestih št. se zavrne.
2., je, dolžna povrniti njene stroške v višini 30,07 EUR, v roku 15 dni od dneva dokončnosti te odločbe, da ne bo izvršbe.

Obrazložitev:

..... (v nadaljnjem besedilu: stranka) je po svojem pooblaščenju,, skladno z 88. členom EZ, na agencijo vložila zahtevo za odločanje z dne 27. 5. 2008. V svoji zahtevi je navedla, da ima za svoja merilna mesta sklenjeno pogodbo o dobavi električne energije s kvalificiranim proizvajalcem do 1 MW ter da je lokacija tega kvalificiranega proizvajalca na področju drugega distribucijskega podjetja, kot so njena odjemna mesta. Nadalje je stranka navedla, da tako podjetje za distribucijo električne energije, kot tudi navajata, da stranka v konkretnem primeru ni upravičena do zmanjšanja omrežnine po Aktu o določitvi metodologije za obračunavanje omrežnine in metodologije za določitev omrežnine in kriterijih za ugotavljanje upravičenih stroškov za elektroenergetska omrežja (Ur. list RS, št. 121/05, v nadaljnjem besedilu: Akt). Stranka je v svoji zahtevi za odločanje navedla pravne podlage, na podlagi katerih bi naj bila upravičena do olajšave pri obračunu omrežnine. Tako se je stranka v svoji zahtevi za odločanje poleg 26. člena Akta, sklicevala tudi na 4. in 27. člen EZ (Ur. list RS, št. 27/07) ter 29. člen Pravilnika o določitvi cen za uporabo energetskih omrežij in kriterijih za upravičenost stroškov (Uradni list RS, št. 134/03, v nadaljnjem besedilu: Pravilnik). Ob tem je stranka v svoji zahtevi za odločanje tudi navedla, da je na podlagi Akta o ustanovitvi družbe z omejeno odgovornostjo SODO, sistemski operater distribucijskega omrežja z električno energijo d.o.o. (Uradni list RS, št. 27/07, v nadaljnjem besedilu: Akt o ustanovitvi družbe SODO) izvajalec dejavnosti sistema operaterja distribucijskega omrežja prav SODO d.o.o., ter da so predmet in pogoji za izvajanje koncesije določeni z Uredbo o koncesiji gospodarske javne službe dejavnosti sistema operaterja distribucijskega omrežja električne energije in v koncesijski pogodbi za izvajanje gospodarske javne službe dejavnosti

sistemskega operaterja distribucijskega omrežja električne energije (Uradni list RS, št. 39/07, v nadaljnjem besedilu: Uredba o koncesiji). Stranka je tako tudi navedla, da so na podlagi Uredbe o spremembah in dopolnitvah Uredbe o načinu izvajanja gospodarske javne službe dejavnost sistemskega operaterja distribucijskega omrežja električne energije in gospodarske javne službe dobava električne energije tarifnim odjemalcem (Uradni list RS, št. 23/07, v nadaljnjem besedilu: Uredba) s 1. 7. 2007 podjetja, katera so opravljala funkcijo SODO izgubila svoj status in je njihove funkcije prevzelo novoustanovljeno podjetje SODO d.o.o.. Glede na navedeno, gre po mnenju stranke za napačno tolmačenje predpisov s strani podjetja za distribucijo električne energije in s strani ter posledično za kršitev pravnih predpisov in splošnih pravnih aktov pri obračunu omrežnine za kupljeno energijo od kvalificiranega proizvajalca.

Agencija je skladno z določili Zakona o splošnem upravnem postopku (Ur. list RS, št. 24/06-uradno prečiščeno besedilo, 105/06 in 65/08, v nadaljnjem besedilu: ZUP) kot nasprotno stranko z dopisom, št. 521-15/2008-2/EE-28 z dne 17. 6. 2008 seznanila z vloženo zahtevo za odločanje ter jo pozvala, da se pisno izreče o vseh dejstvih in okoliščinah ter predloži dokaze.

..... je v dopisu št.328/08-MD z dne 10. 7. 2008 navedel, da se ne strinja z navedbo stranke, da je bila za merilna mestanapačno obračunana omrežnina ter, da se uporaba omrežja zaračunava v skladu s 26. členom Akta. je nadalje navedel, da se v konkretni obravnavani upravni zadevi električna energija proizvaja na območju, porablja pa na območju, tako da stranka za prenos električne energije uporablja tudi prenosno omrežje. Iz navedenega razloga stranka po mnenju ni upravičena do olajšave pri obračunu omrežnine. je v navedenem dopisu tudi navedel, da je med objektoma RTP in RTP mešano omrežje in ni neposredne povezave po distribucijskem omrežju za prenos električne energije. Nadalje je tudi navedel, da je namen 26. člena Akta ta, da se prizna olajšava pri obračunu omrežnine samo v primeru, ko proizvajalec električne energije in končni odjemalec ne obremenjujeta prenosnega omrežja. Prav tako je mnenja, da se na podlagi Pravilnika omrežnina za prenosno omrežje ne zaračuna samo v primeru, ko proizvajalec električne energije in končni odjemalec ne obremenjujeta prenosnega omrežja. je tako mnenja, da je bil obračun na navedenih merilnih mestih pravilen, zaradi česar meni, da je zahteva za odločanje v celoti neutemeljena.

Agencija je skladno z določili ZUP razpisala ustno obravnavo z dne 4. 9. 2008, na kateri je pooblaščenec stranke, navedel, da stranka vztraja pri navedbah, ki jih je navedla v sami zahtevi za odločanje ter da je stranka upravičena do obračuna omrežnine tako na podlagi 27. člena EZ kot tudi na podlagi 26. člena Akta. Ob tem je pooblaščenec stranke tudi navedel, da je v konkretni upravni zadevi pomembno predvsem to, da sta tako proizvajalec kot sama stranka priključena na enega sistemskega operaterja distribucijskega omrežja in da sta iz tega razloga upravičena do zmanjšanja omrežnine.

Pooblaščenec nasprotne stranke, je navedel, da na podlagi 13. člena sprememb EZ tako distribucijska podjetja kot tudi sistemski operater na podlagi javnih pooblastil skrbijo za enake pogoje vseh akterjev na energetske trgu. Pooblaščenec nasprotne stranke je navedel, da je bilo pred letom 2007 na območju Slovenije pet sistemskih operaterjev, ki so bili lastniki omrežij in v

primeru, kadar je bil na območju enega lastnika omrežja tako proizvajalec kot tudi odjemalec, se je uporabljal 26. člen Akta glede zmanjšanja omrežnine za prenosno omrežje, ker se je štelo, da ta dva prenosnega omrežja ne uporabljata. Nadalje je navedel, da ima po novi zakonodaji sedanji sistemski operater distribucijskega omrežja, sklenjenih pet najemnih pogodb z lastniki omrežij, kar pomeni, da nima lastnega omrežja ter da kdorkoli se priključuje, se priključuje na distribucijsko omrežje lastnikov. Ob tem je pooblaščenec nasprotne stranke, navedel, da je obremenjeno tudi prenosno omrežje in da v konkretnem primeru tudi ob upoštevanju zadnjega odstavka 26. člena Akta, olajšave ni mogoče upoštevati.

..... je bilo s sklepom na ustni obravnavi naloženo, da agenciji dostavi dokazila, iz katerih bo razvidno, na katero distribucijsko omrežje sta odjemalec in proizvajalec priključena in ali ob tem uporabljata tudi prenosno omrežje. Po predložitvi dokumentacije s strani, je agencija le-to posredovala stranki z namenom, da se o njej tudi izjavi. Stranka se je glede na prejeto dokumentacijo izjavila v dopisu z dne 19. 9. 2008, v katerem je navedla, da iz dokumentacije ni razvidno, da sta odjemalec in proizvajalec priključena na različna omrežja, zaradi česar vztraja pri svojem stališču.

Agencija je preučila zahtevo stranke, vse navedbe strank v postopku in predložena dokazila. V obravnavani zadevi je potrebno razjasniti predvsem vprašanje ali je stranka, upravičena do olajšave pri obračunu omrežnine na merilnih mestih št.

Ob vpogledu v obravnavano upravno zadevo agencija prvotno ugotavlja, da je bil v času izdaje izpodbijane odločbe spremenjen EZ. Temelj odločanja v upravni zadevi je namreč predpis, ki velja v času odločanja pri organu prve stopnje. Če se predpis med postopkom na prvi stopnji spremeni, se uporabi spremenjeni predpis. Sprememba EZ, ki velja od 12. 7. 2008, torej v času odločanja pri organu prve stopnje, spreminja obstoječi 27. člen EZ in v 13. členu določa, da se v cenah za uporabo omrežja za električno energijo iz proizvodnih naprav električne energije iz obnovljivih virov energije ter soproizvodnje z visokim izkoristkom do nazivne moči 10 MW, za katero so pridobljena potrdila o izvoru in jo proizvajalci prodajajo samostojno na trgu z električno energijo končnim odjemalcem, ki so priključeni na isto distribucijsko omrežje, ne smejo upoštevati postavke, ki niso utemeljene kot minimalni stroški. Hkrati naveden člen določa, da agencija podrobneje določi metodologijo in način obračunavanja minimalnih stroškov v omrežnini za proizvajalce električne energije iz drugega odstavka 27. člena EZ. To metodologijo mora agencija objaviti v roku šestih mesecev po uveljavitvi tega zakona. Ker agencija v času izdaje obravnavane odločbe še ni izdala te metodologije, se smiselno uporablja 26. člen Akta. Iz navedene določbe Akta izhaja, da končni odjemalec, ki kupi električno energijo od kvalificiranega proizvajalca do 1 MW instalirane moči, plača omrežnino, znižano za olajšavo ter, da se olajšava upošteva, če je med končnim odjemalcem in kvalificiranim proizvajalcem sklenjena pogodba o dobavi električne energije in sta oba priključena na distribucijsko omrežje istega sistemkega operaterja distribucijskega omrežja. V tem primeru sistemski operater končnemu odjemalcu pri obračunu omrežnine ne zaračuna omrežnine za prenosno omrežje. Ob tem je potrebno tudi upoštevati, da je obstoječ Akt bil izdan v letu 2005, ko so bila obstoječa distribucijska podjetja lastniki posameznega distribucijskega omrežja in so opravljala tudi dejavnost sistemkega operaterja distribucijskega omrežja,

kar pa se je v letu 2007 spremenilo, ko je bil za področje celotne Republike Slovenije ustanovljen en sistemski operater distribucijskega omrežja. Glede na takšno obstoječe dejansko stanje se 26. člen Akta tolmači smiselno.

Ob vpogledu v razvojno enopolno shemo elektroenergetskega sistema Slovenije za napetostne nivoje 400-220-110 kV je razvidno, da sta RTP, na katero je priključen kvalificirani proizvajalec, in RTP, na katero je priključen odjemalec, medsebojno povezani le preko RTP 220/110/35 kV, ki se šteje kot del prenosnega omrežja. Iz navedene dokumentacije tako nedvomno izhaja, da je v konkretni zadevi obremenjeno prenosno omrežje, zaradi česar ob upoštevanju 13. člena sprememb EZ in smiselnem tolmačenju 26. člena Akta, stranka ni upravičena do olajšave pri obračunu omrežnine na merilnih mestih št.

Agencija se ni opredeljevala do drugih izjav stranke, saj se ne nanašajo na izpolnjevanje pogojev iz 27. člena EZ in 26. člena Akta, ki predstavljata podlago za obravnavanje te upravne zadeve.

Skladno z določbo prvega odstavka 113. člena Zakona o splošnem upravnem postopku (Ur. l. RS, št. 24/06 – uradno prečiščeno besedilo, 105/06, 126/07 in 65/08, v nadaljnjem besedilu: ZUP), gredo stroški, ki nastanejo organu ali stranki med postopkom ali zaradi postopka (potni stroški uradnih oseb, izdatki za priče, izvedence, tolmače, ogleda, pravno zastopanje, oglasi, prihod, izgubo dohodka, strokovno pomoč, odškodnina za škodo, ki nastane pri ogledu ipd.) v breme tistega, na katerega zahtevo se je postopek začel. Po določbi prvega odstavka 114. člena ZUP krije stroške stranka, ki je povzročila postopek, pa se je ta končal v njeno škodo. Če je v takem primeru katera od strank deloma zmagala s svojim zahtevkom, trpi del stroškov v sorazmerju s tistim delom svojega zahtevka, s katerim ni zmagala. Skladno z določbo 15. člena Pravilnika o stroških v upravnem postopku (Ur. list RS, št. 86/05, v nadaljnjem besedilu: pravilnik) se stroški strank odmerijo v skladu z določbami tega pravilnika, ki določajo povrnitev ter stroškov za priče, izvedence ter tolmače.

Na ustni obravnavi je pooblaščenec stranke priglasil potne stroške na relaciji Ljubljana- Maribor-Ljubljana, pooblaščenca nasprotne stranke pa potne stroške kot sedi:

.....na relaciji Kresnice – Maribor – Ljubljana in

..... na relaciji Ljubljana – Maribor - Ljubljana.

Ker se je upravni postopek v konkretni zadevi končal v škodo stranke, je le-ta dolžna pooblaščenca nasprotne stranke v celoti povrniti priglašene potne stroške.

Po pravilniku obsegajo potni stroški stroške za prevoz z javnimi prevoznimi sredstvi. Stroški za prevožene kilometre se povrnejo samo za pot, na kateri ne vozi javno prevozno sredstvo. Potni stroški se povrnejo za potovanje po najkrajši poti in z najcenejšim prevoznim sredstvom. Višina stroškov za prevoz se ugotavlja z vozovnico ali na drug primeren način. Agencija je ob upoštevanju veljavnega cenika za potniški promet ugotovila, da znaša cena enosmerne vozovnice za drugi razred potniškega vlaka na relaciji Kresnice-Maribor 6,88 EUR in Maribor-Ljubljana 7,73 EUR na osebo. Na relaciji Ljubljana-Maribor-Ljubljana

pa 7,73 EUR na osebo, kar znaša za povratno vožnjo 15,46 EUR na osebo. Skupaj tako znašajo potni stroški 30,07 EUR.

Stranka je dolžna plačati nasprotni stranki potne stroške priglašene s strani dveh pooblaščenecv in sicer v skupnem znesku 30,07 EUR. Naveden znesek je ... dolžna plačati v roku 15 dni od dneva dokončnosti te odločbe, da ne bo izvršbe.

Na podlagi navedenega je agencija odločila, kot je razvidno iz izreka te odločbe.

POUK O PRAVNEM SREDSTVU: Zoper to odločbo je dovoljena pritožba na Ministrstvo za gospodarstvo, Kotnikova 5, Ljubljana v 15 dneh po prejemu odločbe. Morebitna pritožba se vloži pisno neposredno ali pošlje po pošti priporočeno ali pa da ustno na zapisnik pri Javni agenciji RS za energijo, Strossmayerjeva 30, Maribor.

Postopek vodila:

Direktorica:

Lidija Zupanc, univ. dipl. prav.

Irena Praček, univ. dipl. ekon.

Vročiti (z vročilnico):